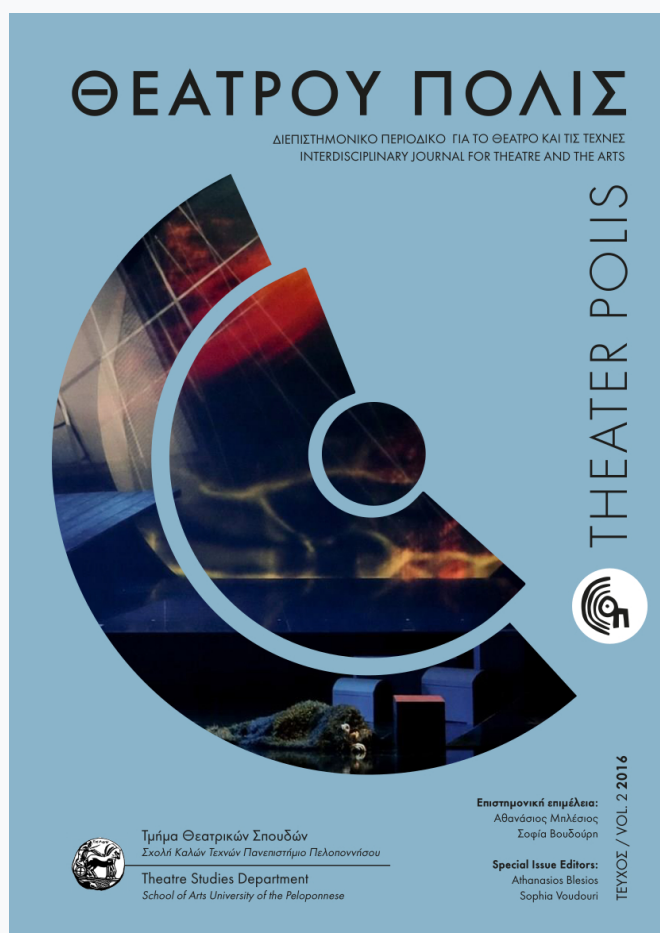

Θεάτρου Πόλις. Διεπιστημονικό περιοδικό για το θέατρο και τις τέχνες

Τεύχος 2ο (2016)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Άλκηστις Κοντογάννη

Βιβλιογραφική αναφορά:

Κοντογάννη Α. (2023). ΠΡΟΛΟΓΟΣ. *Θεάτρου Πόλις. Διεπιστημονικό περιοδικό για το θέατρο και τις τέχνες*, 8–9. ανακτήθηκε από <https://ejournals.epublishing.ekt.gr/index.php/theatrepolis/article/view/34538>

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Αγαπητοί Αναγνώστες,

Στους χαλεπούς καιρούς μας, το Τμήμα μας με στόχο τη συνεχή ανέλιξή του εργάζεται επίμονα και συστηματικά ως προς την επιστημονική και καλλιτεχνική, θεωρητική και πρακτική διάσταση. Το περιοδικό ΘΕΑΤΡΟΥ ΠΟΛΙΣ προωθεί την επιστημονική έρευνα και δημιουργεί συνθήκες όσμωσης των ανθρώπων του θεάτρου και του πνεύματος, ενώ παράλληλα προ-τείνει τα υφάδια της επικοινωνίας και προσκαλεί κάθε ενδιαφερόμενο.

Για μας οι πυλώνες στήριξης στο έργο μας είναι τέσσερεις:

α) Το Θέατρο, το αντικείμενο της ενασχόλησής μας που εν τέλει γίνεται υποκείμενο και διέπει το είναι μας, β) ο μυθικός τόπος της Αργολίδας και ειδικότερα το Ναύπλιο, στο οποίο αφιερώνουμε τον τίτλο του περιοδικού μας «ΘΕΑΤΡΟΥ ΠΟΛΙΣ» και γ) οι εξαιρετικοί ερευνητές και δ) οι επιλεκτικοί αναγνώστες μας.

Το περιοδικό ΘΕΑΤΡΟΥ ΠΟΛΙΣ ερευνά φαινόμενα, που αφορούν σε πολυδιάστατες ΘΕΑΤΡΟΥ ΠΟΛΕΙΣ, όπου εκτυλίσσονται διαχρονικά και συγχρονικά «τα έργα και ημέρα» μας. Μετέχουμε αενάως ως δρώντα πρόσωπα σε πολλές σκηνικές παραστάσεις, μοναχικές ή και κοσμικές, όπου «συναντιόμαστε» σε ένα κοινωνικό, πολιτικό και οικονομικό πλέγμα. Το υφαίνουμε οι ίδιοι με σχέσεις και δρώμενα διαδοχής καθημερινά, καθώς συνιστούμε τον κόσμο στο χρόνο. Απέναντι στην πραγματικότητα, το θέατρο έχει τη δύναμη να αναπαραστήσει δημιουργικά σε πολλές εκφάνσεις τα συν-πλέγματα του κόσμου. Μπορεί να κοιτάζει με κριτική ματιά τα τεκταινόμενα. Μπορεί να ενσκήψει σε ευαίσθητες ανθρώπινες καταστάσεις και να τις μεγεθύνει όπως στον έρωτα, στο πάθος ή σε συμβάσεις, προκαταλήψεις, στερεότυπα και προ παντός στη ρημαγμένη πόλη, στην οβίδα του πολέμου, στον άστεγο, στον άνεργο, στον πρόσφυγα, στο ιερό παιδικό σώμα, που χωρίς ανάσα παλινδρομεί μπρούμυτα στην άμμο. Είμαστε ειδησεογραφικό υλικό ή ψηφιακό πολεμικό παιχνίδι; Μεταξύ πραγματικότητας και προσομοίωσης, το θέατρο μπορεί να είναι πιο πραγματικό από το πραγματικό, ακολουθώντας τη σκέψη του Μποντριγιάρ. Το θέατρο μπορεί να παρηγορήσει ή να προβληματίσει, προσφέροντας πάσχοντες ήρωες, δίκαιους, παραγκωνισμένους, ενεργούς, παθητικούς, αδιάφορους, βουλημικούς, παρακμιακούς, δημιουργώντας πρότυπα προς ταύτιση ή μη. Μπορεί να γεννήσει δυνατά, τρυφερά ή απεχθή συναισθήματα, εξελίξεις ζωής, κατορθώματα ή παθήματα, ακόμα και να μεταμορφώσει εμπειρίες ζωής, προτείνοντας άλλη τροπή και άλλο τέλος στις προσωπικές ιστορίες του κόσμου. Ναι, μπορεί να θεραπεύσει παρέχοντας δυνατότητες αποφόρτισης, έκδρασης, συνειδητοποίησης και λύτρωσης. Μπορεί να προσφέρει τον τόπο της ενδιάμεσης εμπειρίας, όπου συναντιέται η εσωτερική μας πραγματικότητα με την εξωτερική, μια πραγματικότητα που υπάρχει και δεν υπάρχει, αλλά μας ανακουφίζει και σαν ένα αέρινο μυθικό κουκούλι κλείνει μέσα τα συναισθήματά μας και ανοίγει πρόσβαση στο όνειρο. Το θέατρο μπορεί να προσεγγίσει κανόνες ζωής, συμπεριφοράς, υλικό κόσμο και άυλο, περιβάλλον, μαθηματικά, ηθική, βιοηθική και θέματα του κόσμου, με ρεαλισμό, φαντασία και προνοητικότητα. Το θέατρο μπορεί να σου καταστήσει κατανοητό το παρελθόν, δίνοντάς σου για τις μνήμες το κλειδί της ενσυναίσθησης ως προς τα πρόσωπα και τα γεγονότα. Το θέατρο μέσα από

την έρευνα και με τις νέες διαδραστικές μορφές, που αναπτύσσει μπορεί να σου δώσει τη δυνατότητα να προτείνεις σχεδιασμούς και ευφάνταστες λύσεις για τις συγκρούσεις και τα προβλήματα, όπως η καταπίεση, η κρίση, η ανεργία, η διαφθορά. Πάνω από όλα μπορεί να διευρύνει τις προσωπικές σου ανησυχίες, να προσφέρει δυναμικές στιγμές ελπίδας, και ανάτασης, οράματος, ευαισθητοποίησης, βαθιάς συγκίνησης, που συνιστούν την απόλαυση της παράστασης και την «απόλαυση του κειμένου».

Είμαι στην ευχάριστη θέση να προλογίσω το 2ο τεύχος του *ΘΕΑΤΡΟΥ ΠΟΛΙΣ*, ηλεκτρονικό επιστημονικό περιοδικό του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών της Σχολής Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου.

Το τεύχος αυτό περιέχει ένα αφιέρωμα στο Γιάννη Κόκκο, παγκοσμίου φήμης σκηνοθέτη και Επίτιμο Διδάκτορα του Τμήματός μας, που εκπόνησε η Επίκουρος Καθηγήτρια Μαρίνα Κοτζαμάνη και το οποίο απαρτίζεται από το πρώτο μέρος, *«Γιάννης Κόκκος, ένας ολοκληρωμένος καλλιτέχνης»* ενώ το δεύτερο αποτελεί μια καταγραφή των αναμνήσεων του σκηνοθέτη, *«Η Ορέσσεια του Ιάnnη Ξενάκη κατά Γιάννη Κόκκο»*. Το τεύχος ξεκινά με την πρωτότυπη μελέτη του καθηγητή Βάλτερ Πούχνερ, *«Ονόματα που ομιλούν»*, η δηλωτική χρήση της ονοματολογίας στη νεοελληνική δραματουργία». Ακολουθεί το ενδιαφέρον κείμενο της Καθηγήτριας Χαράς Μπακονικόλα, *«Προκατάληψη και Ανεξιθρησκεία, Νάθαν ο Σοφός του Gotthold Ephraim Lessing»*. Η Καθηγήτρια Μαρίκα Θωμαδάκη προσεγγίζει τη διαλεκτική του χώρου και το παράλογο της επιλογής στην *Παρεξήγηση του Αλμπέρ Καμύ*, ενώ ο Σάββας Πατσαλίδης μελετά τις δοκιμασίες και τα αδιέξοδα της σύγχρονης θεατρικής κριτικής. Ο Καθηγητής Δημήτρης Τσατσούλης γράφει για την *«Κριτική υποδοχή και σκηνική πρόσληψη του Ρακίνα στην νεοελληνική σκηνή (19^{ος}-21^{ος} αιώνας)»*. Το περιοδικό μας συνεχίζει με δύο εργασίες στις οποίες πρωταγωνιστικό ρόλο έχουν οι γυναίκες. Η Λέκτορας Αύρα Ξεπαπαδάκου παρουσιάζει την εργασία, *«Μία αρχαία γυναίκα»: Η Μαρία Κάλλας ως Μήδεια στην ομότιτλη ταινία του Πιερ Πάολο Παζολίνι*, και η μελέτη της ΕΕΠ, *δρ. Χριστίνας Οικονομοπούλου «Αλγερινή γαλλόφωνη δραματουργία της ύστερης αποικιοκρατικής και μεταποικιακής εποχής: οι γυναίκες που μιλούν για τις γυναίκες»* και τέλος η *δρ. Στέλλα Κουλάνδρου κλείνει το περιοδικό με θέμα της, «Η ελληνική και η «βαρβαρική» ταυτότητα από τον Αισχύλο στον Ευριπίδη: Από τους Πέρσες στις Τρωάδες»*.

Ευχαριστούμε θερμά πρώτα τους δεινούς συγγραφείς που στήριξαν αυτό το έργο, τους επιστημονικούς κριτές που πρόσφεραν την πνευματική τους ενέργεια, τον τεχνικό μας κύριο Ανδρέα Μαλή, όσους εργάστηκαν για αυτό και προ παντός τους επιμελητές, κύριο Αθανάσιο Μπλέσιο, Επίκουρο Καθηγητή του Τμήματός και την κυρία Σοφία Βουδούρη, Λέκτορα επίσης του Τμήματός μας για την υπεύθυνη και συστηματική εργασία.

Σας εύχομαι να απολαύσετε κυριολεκτικά αυτές τις εξαιρετικές εργασίες ενεργοποιώντας τόσο την έμπνευση όσο και την έκφρασή σας.

Σας ευχαριστώ που είστε κοντά μας.

Ναύπλιο, Ιούνιος 2016

ΑΛΚΗΣΤΙΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗ

*Κοσμήτωρ της Σχολής Καλών Τεχνών και
Πρόεδρος του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών
του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου*